

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie przeglądu jednolitego rynku

(2007/C 93/06)

Dnia 5 października 2006 r. Margot Wallström, wiceprzewodnicząca Komisji Europejskiej, zwróciła się do Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego o sporządzenie opinii w sprawie *przeglądu jednolitego rynku*.

Prezydium Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego powierzyło przygotowanie opinii w tej sprawie Sekcji Jednolitego Rynku, Produkcji i Konsumpcji.

Mając na względzie pilny charakter prac, na 432. sesji plenarnej w dniach 17-18 stycznia 2007 r. (posiedzenie z dnia 17 stycznia) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny wyznaczył Bryana CASSIDY'EGO na sprawozdawcę generalnego oraz stosunkiem głosów 136 do 42 — 9 osób wstrzymało się od głosu — przyjął następującą opinię:

1. Wnioski i zalecenia

1.1 EKES pragnąłby, aby przedstawione poniżej środki działania weszły w skład priorytetów Komisji w zakresie jednolitego rynku.

1.1.1 Aby pokonać pozostałe przeszkody, zakończenie tworzenia jednolitego rynku wymaga osiągnięcia równowagi między osiągnięciami gospodarczymi, wymiarem społecznym a rozwojem zrównoważonym. Ukończenie budowy jednolitego rynku będzie możliwe jedynie wówczas, gdy wszyscy obywatele — pracodawcy, pracownicy, konsumenci itd. — dostrzegą, że leży to w ich interesie. Korzyści z jednolitego rynku powinny być dostępne dla jak największej liczby ludzi, a dla tych, którzy ponoszą straty, powinny istnieć mechanizmy kompensacyjne. Ogólne sceptyczne podejście do Europy można przezwyciężyć jedynie pod warunkiem, że strategie polityczne będą uwzględniać zagadnienia szczególnie istotne dla obywateli. Nie wystarczy sama komunikacja.

1.1.2 W celu podjęcia wyzwań — takich jak konkurencja światowa, zapewnienie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, stworzenie niezbędnej infrastruktury, stawienie czoła zmianom klimatu, osiągnięcie bezpieczeństwa dostaw energii, odpowiedź na wzrastający wpływ rynków finansowych na całą gospodarkę — i wykorzystania istniejących możliwości, należy w pełni wykorzystać potencjał jednolitego rynku. Środkom mającym na celu liberalizację i zwiększenie konkurencji muszą więc towarzyszyć ochronne strategie makroekonomiczne na rzecz zatrudnienia i wzrostu oraz działania na rzecz utworzenia społeczeństwa opartego na wiedzy, jako że ogólnym celem Unii Europejskiej pozostaje poprawa warunków życia i pracy jej obywateli (cel zawarty w preambule traktatu rzymskiego, powtarzany w kolejnych traktatach). W znaczny sposób pomoże to w utworzeniu jednolitego rynku.

1.1.3 Europa powinna więcej zainwestować w edukację, szkolenia i badania na szczeblu krajowym i europejskim. Inwestycje w tych dziedzinach są dla niej koniecznością, a nie luksusem. Priorytetem jest zatem osiągnięcie europejskiej przestroni badawczej i wspieranie uczenia się przez całe życie.

1.1.4 Wiarygodność polityki badawczej UE bardzo ucierpiała z powodu ciągłych opóźnień we wprowadzaniu patentu wspólnotowego. Ponieważ w rozsądnym czasie nie udało się dojść do porozumienia co do sformułowania tego instrumentu, który ma kluczowe znaczenie dla gospodarki opartej na wiedzy — idei, którą UE z uporem próbuje realizować — powinniśmy teraz

poważnie zastanowić się, czy rozsądne byłoby wprowadzenie tego instrumentu od początku we wszystkich państwach członkowskich UE, jeśli jednomyślna zgoda będzie nadal niemożliwa ⁽¹⁾.

1.1.5 Oprócz istotnego zagadnienia patentów i związanej z tym własności intelektualnej, zdaniem Komitetu należy się również zająć na szczeblu unijnym kwestią informacji gospodarczych. W tym kontekście Komitet pragnąłby wiedzieć, czy nie można by podjąć kroków mających na celu wzmocnienie roli i znaczenia Europejskiej Agencji ds. Bezpieczeństwa Sieci i Informacji (ENISA) ⁽²⁾ wśród innych podmiotów gospodarczych, co pozwoliłoby utrzymać konkurencyjność przedsiębiorstw unijnych i zapobiec ujawnieniu poufnych danych dotyczących ich procesów produkcyjnych, badań i procesów innowacyjnych konkurentom spoza UE.

1.1.6 W stosunkach transatlantycznych Komisja i Rada powinny być bardziej wymagające i doprowadzić do przestrzegania zasady niedyskryminacji przez Stany Zjednoczone. Powinny więc wnieść o zlikwidowanie powstałego ponad 30 lat temu Committee on Foreign Investments in the US (CFIUS), zajmującego się analizą przejmowania udziałów w przedsiębiorstwach amerykańskich przez podmioty zagraniczne i ewentualnie ich zakazem jedynie na podstawie kryterium „bezpieczeństwa narodowego”. Podobnie dzieje się w przypadku sporów handlowych pomiędzy przedsiębiorstwami zagranicznymi i amerykańskimi, gdzie orzeczenia wydaje się na korzyść tych ostatnich.

1.1.6.1 Jeśli niemożliwe jest zagwarantowanie postępowania niedyskryminacyjnego podczas fuzji-przejęć i w działalności handlowej, UE powinna poważnie zastanowić się nad możliwością wniesienia sprawy do Organu Rozstrzygania Sporów WTO bądź ustanowienia mechanizmów podobnych do CFIUS. Mechanizmy te powinny również mieć zastosowanie w stosunku do pozostałych partnerów UE.

1.1.7 Lepsze stanowienie prawa może przyczynić się do uproszczenia warunków dla przedsiębiorstw oraz do osiągnięcia większej przejrzystości dla obywateli i konsumentów. Jednakże stanowienie mniejszej liczby przepisów nie musi w efekcie przynieść lepszych ram regulacyjnych. EKES popiera także stosowanie instrumentów prawnych w istotnych dziedzinach, takich jak te objęte minimalnymi przepisami w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy, w których to dziedzinach ustanowienie prawodawstwa krajowego byłoby niewłaściwe.

⁽¹⁾ Por. np. DzU C 185, 8.8.2006

⁽²⁾ Więcej informacji na www.enisa.europa.eu

1.1.8 Umowy zbiorowe między partnerami społecznymi, które są kluczowym elementem politycznych procesów decyzyjnych w wielu państwach członkowskich, mogą również ułatwić kształtowanie strategii politycznych i zapewnić poparcie dla środków na szczeblu europejskim. Jednak aby tak się stało, obie strony dialogu społecznego muszą wykazać dobrą wolę.

1.1.9 Komisja Europejska i państwa członkowskie obiecały zmniejszyć obciążenia administracyjne dla przedsiębiorstw o 25 % do roku 2012. EKES obawia się jednak, że obietnica ta została ujęta zbyt szeroko i należy ją przeformułować. Dopóki nie zostanie przyjęte bardziej przemyślane podejście, dopóty niedotrzymywanie tego rodzaju obietnic będzie w dalszym ciągu osłabiać wiarygodność.

1.1.10 Zastosowanie regulacji pozwoliłoby także tam, gdzie to możliwe, stworzyć przejrzystsze otoczenie prawne i byłoby czynnikiem spójności.

1.1.11 Jednolity rynek opiera się na wzajemnym uznawaniu kwalifikacji zawodowych i dyplomów, takich jak dyplomy położnych, prawników itd., którzy pomimo istnienia dyrektyw europejskich nie mogli ich wykorzystać.

1.1.12 EKES przypomina, że harmonizacja ku górze obejmująca nawet 27 państw, choć może okazać się trudna, stanowi istotny element jednolitego rynku.

1.1.13 Na wszystkich etapach prac należy konsultować się z partnerami społecznymi, by zapewnić, że w wymaganym stopniu i w rozsądnym terminie procedury administracyjne ulegną uproszczeniu, a jakość prawodawstwa — poprawie. Istotne jest, aby osiągnięto w tym zakresie konkretne efekty, jeśli Unia nie chce nadal tracić wiarygodności w oczach swoich obywateli.

1.1.14 EKES pragnąłby, aby poczyniono szybsze postępy w zakresie udoskonalania jednolitego rynku usług. Inaczej nie będzie można uznać procesu tworzenia jednolitego rynku za zakończony. Komitet przyjmuje z zadowoleniem poprawki Parlamentu Europejskiego do dyrektywy w sprawie usług, które pokrywają się w dużym stopniu z jego własnymi propozycjami. Niektóre kwestie należy jeszcze wyjaśnić i udoskonalić, na przykład w dziedzinie usług użyteczności publicznej. Odkąd Parlament Europejski przyjął dyrektywę usługową, przedsiębiorstwa spodziewają się uzyskać rzeczywiste korzyści płynące ze swobody prowadzenia działalności gospodarczej i świadczenia transgranicznych usług.

1.1.15 W dziedzinie usług finansowych⁽³⁾ Komitet wezwał do dynamicznej konsolidacji, jednak bez tzw. pozłacania (ang. *gold-plating* — jednostronne wprowadzanie dodatkowych przepisów, które są sprzeczne z zasadą jednolitego rynku). Zwrócił również uwagę, że musi się to odbywać w duchu strategii lizbońskiej i z uwzględnieniem indywidualnych cech europejskiego modelu społecznego. Odnosi się to również do transgranicznego świadczenia takich usług (np. obrotu udziałami i przenoszenia dodatkowych praw emerytalnych) i podstawowych usług finansowych, takich jak dostęp do rachunku bankowego z każdego miejsca. W obliczu rosnącego wpływu transakcji finansowych na gospodarkę oraz dynamicznych i kreatywnych innowacji w tej dziedzinie (jak fundusze hedgingowe i fundusze private equity), uregulowania w tym sektorze muszą uwzględniać wynikające zeń zagrożenia systemowe i konsekwencje dla

gospodarki realnej i jednocześnie ustalać warunki niezbędne do zapobieżenia niekorzystnym skutkom. Komitet wzywa Komisję do jak najszybszego przedstawienia projektu przepisów, których celem jest zwiększenie ilości informacji od inwestorów instytucjonalnych, dotyczących ich strategii w kwestii inwestycji i głosowania. Przedstawienie takich projektów przepisów byłoby zgodne z planem działania Komisji w sprawie modernizacji prawa spółek i zarządzania przedsiębiorstwami.

1.1.16 Środki polityki podatkowej — w stopniu, w jakim mogą zostać przyjęte na szczeblu europejskim — muszą również przyczynić się do ukończenia tworzenia jednolitego rynku, z odpowiednim uwzględnieniem równowagi między rozwojem gospodarki, wymiarem społecznym i rozwojem zrównoważonym, o której była mowa powyżej. Obejmuje to również zharmonizowanie podstawy podatkowej stosowanej do opodatkowania przedsiębiorstw i unikanie podwójnego opodatkowania. W systemie jednolitego rynku nie ma miejsca na podwójne opodatkowanie.

1.1.17 EKES wnosi także, by Komisja zbadała ograniczenia nakładane w dalszym ciągu na jednolity rynek przez państwa członkowskie, organy publiczne lub grupy zawodowe⁽⁴⁾.

1.1.18 Zasadniczą rolę odgrywa fakt, że na tworzenie produktów, np. w dziedzinie ubezpieczeń, poważnie wpływa lokalna specyfika prawna i podatkowa. Dzieje się tak w przypadku ubezpieczenia obowiązkowego, lecz także wielu innych podstawowych produktów ubezpieczeniowych, np. wskutek niewykorzystywania takich rozwiązań jak ubezpieczenie od klęsk żywiołowych jako część polisy ubezpieczenia gospodarstwa domowego od ognia lub ubezpieczenie od aktów terrorizmu poprzez powszechne ubezpieczenie.

1.1.19 Jedną z przeszkód w finalizacji jednolitego rynku są utrzymujące się znaczne ograniczenia w swobodnym przepływie pracowników. EKES wzywa państwa członkowskie, które nie pozwalają na swobodny przepływ pracowników, by usunęły utrudniające mobilność przeszkody. Swoboda przepływu osób jest jednym z podstawowych elementów jednolitego rynku, a mobilność jest atrakcyjna dla pracowników.

1.1.20 Wydaje się, że MŚP nie korzystają z jednolitego rynku w takim stopniu, w jakim mogłyby. Istnienie poważnych przeszkód w handlu usługami w UE sprawia, że stanowi on zaledwie 20 % całego handlu w Europie. Dyrektywa usługowa powinna znacznie zwiększyć możliwości dotyczące przedsiębiorczości i zatrudnienia, a to dzięki proponowanemu mechanizmowi screeningu i wprowadzeniu kompleksowych punktów kontaktowych dla usługodawców zagranicznych.

1.1.21 Zasadnicze znaczenie dla funkcjonowania rynku wewnętrznego ma także przejrzystość i otwartość w dziedzinie zamówień publicznych. Jest niezwykle ważne, aby po przyjęciu w 2004 r. pakietu legislacyjnego dotyczącego tego rodzaju zamówień szybko dokonano przeglądu tzw. dyrektyw odwoławczych. Nie należy pozwolić, by przedstawione przez Komisję propozycje reformy uległy rozmyciu, zwłaszcza te dotyczące wystarczająco długiego okresu zawieszenia między decyzją o przyznaniu zamówienia a podpisaniem umowy oraz konsekwencji wynikających z sytuacji, w której umowa staje się bezskuteczna, ponieważ nie spełniono pewnych kryteriów ogłoszenia przetargowego.

⁽³⁾ Opinia w sprawie Białej księgi w sprawie usług finansowych, Dz.U. C 309 z 16.12.2006

⁽⁴⁾ Dyrektywa 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych, Dz.U. L 255 z 30.9.2005

1.1.22 Otwarcie rynku na zamówienia publiczne jest przedmiotem intensywnej konsultacji wśród zainteresowanych podmiotów publicznych i prywatnych. Konsultacje te pokazują różnice zdań co do pożądanego podejścia. Przy otwieraniu tego rynku należy uwzględnić istotne zagadnienia, takie jak zatrudnienie i aspekty społeczne i ekologiczne, które w tym procesie są równie ważne.

1.1.23 Służąca rozstrzygnięciu sporów sieć SOLVIT przynosi zadowalające efekty i mogłaby doskonale pomóc w usuwaniu barier prawnych (często wynikających z niewłaściwego zastosowania przepisów, biorącego się z kolei z braku informacji, niedostatecznego przygotowania urzędników lub protekcjonizmu), jednak z pewnością potrzeba jej więcej zasobów i personelu w stolicach państw członkowskich. Należy przeprowadzić zorganizowaną kampanię reklamową, by uświadomić MŚP istnienie tego mechanizmu i możliwości z nim związane.

1.1.24 EKES sporządził szczegółowy katalog przeszkód stojących na drodze do osiągnięcia jednolitego rynku ⁽⁵⁾, uwzględniający realistyczną ocenę problemów w dziedzinie regulacji, które wciąż utrudniają pełną realizację europejskiego rynku wewnętrznego. Nie zawsze są to przeszkody stwarzane przez rząd.

1.1.25 Realizując założenia porozumienia międzyinstytucjonalnego z 2003 r., EKES, we współpracy z Komisją Europejską, opracowuje bazę danych (PRISM II), której funkcją jest zestawienie inicjatyw unijnych w zakresie współregulacji i samoregulacji ⁽⁶⁾. EKES, zwłaszcza zaś członkowie Centrum Monitorowania Jednolitego Rynku, oferuje zasoby, z których Komisja i państwa członkowskie mogą w każdej chwili skorzystać. W szczególności CMJR przeprowadza corocznie wysłuchania publiczne w różnych państwach członkowskich, zwracając uwagę przede wszystkim na kwestie zatrudnienia w odniesieniu do nowych państw członkowskich.

1.1.26 Komitet jest zdania, że z racji swej wiedzy fachowej i reprezentatywności mógłby odgrywać istotną rolę w opracowywaniu analiz oddziaływania, których systematyczne sporządzanie leży w zamiarach Komisji. Jest sprawą pierwszorzędnej wagi, by propozycje legislacyjne odzwierciedlały pluralizm punktów widzenia i opierały się na solidnych, obiektywnych podstawach. Przekazywanie analiz oddziaływania w pierwszej kolejności EKES-owi i umożliwienie mu zgłaszania do nich uwag przed przesłaniem tych analiz do instytucji europejskich pozwoliłoby na uzyskanie znacznie większej akceptacji dla inicjatyw legislacyjnych UE, w duchu partnerstwa na rzecz odnowy europejskiej ⁽⁷⁾.

1.1.27 Wreszcie głównym zadaniem w procesie stopniowej finalizacji rynku wewnętrznego powinno być ukazywanie pozytywnych aspektów, które rynek taki przedstawia dla konsumentów, oraz zachęcanie ich do korzystania z jego dobrodziejstw.

2. Wprowadzenie

2.1 Niniejsza opinia powstała w odpowiedzi na wniosek z dnia 5 października 2006 r. o sporządzenie opinii rozpoznawczej, wystosowany do Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego przez komisarz Margot Wallström, wiceprzewodniczącą Komisji Europejskiej.

⁽⁵⁾ Centrum Monitorowania Jednolitego Rynku (CMJR) EKES-u sporządziło szczegółowy katalog takich przeszkód, dostępny na stronie internetowej CMJR:
http://eesc.europa.eu/smo/news/index_en.asp.

⁽⁶⁾ Baza ta będzie dostępna na stronie internetowej Centrum Monitorowania Jednolitego Rynku w pierwszej połowie 2007 r.
(http://eesc.europa.eu/smo/index_en.asp).

⁽⁷⁾ Por. np. DzU C 221 z 8.9.2005

2.2 Komitet został poproszony o zastanowienie się nad priorytetami określonymi przez Komisję Europejską w celu wniesienia wkładu do sprawozdania, którego omówienie zaplanowano na wiosenny szczyt Rady Europejskiej w 2007 r., a ostatecznie także do sprawozdania końcowego.

2.3 Zważywszy na napięty harmonogram prac Komisji w tym zakresie, EKES postanowił ograniczyć się do paru zasadniczych komentarzy i wskazać kilka głównych dziedzin, w których jego zdaniem pożądanym jest dalszy postęp.

3. Uwagi ogólne

3.1 Pierwotna logika jednolitego rynku polegała na zastąpieniu rozmaitych zestawów regulacji krajowych jednym zestawem uregulowań obejmującym całą Unię, a zatem na stworzeniu wszystkim równych warunków, które umożliwiłyby pełną realizację potencjału gospodarki europejskiej. W istocie nader często zauważa się, że uregulowania krajowe są raczej uzupełniane niż zastępowane przez regulacje unijne.

3.2 Czynnikiem, którego znaczenie wzrasta, jest globalizacja, stanowiąca zarazem wyzwanie i szansę. Związanemu z nią wyzwaniu można sprostać tylko pod warunkiem, że wykorzystany zostanie cały potencjał jednolitego rynku.

3.3 W związku z tym EKES popiera zamiar Komisji Europejskiej ogłoszenia nowej agendy politycznej opartej na nowym partnerstwie, tj. na skuteczniejszej współpracy między instytucjami. W tej wspólnej agendzie należy przewidzieć, że również rządy krajowe, regionalne i lokalne powinny być odpowiedzialne za osiągnięcie odpowiednich wyników i uczynienie Europy bliższą obywatelom.

3.4 Nie należy przyjmować poglądu, że więcej uregulowań to poniekąd „więcej Europy”. Czy są najsukuczniejszymi środkami osiągnięcia pożądanego celu? Trzeba zwrócić uwagę na wspieranie rozwiązań alternatywnych w stosunku do legislacji, takich jak najlepsze wzorce oraz inicjatywy współregulacji i samoregulacji oraz układy zbiorowe, jak również zachęcić do ich stosowania na szerszą skalę, nie zapominając jednak o prowadzeniu dialogu społecznego — do wspierania którego Komisja jest zrywana na mocy traktatu — w celu zawarcia układów zbiorowych.

3.5 Należy wszakże lepiej zadbać o to, by w procesie tworzenia prawa i polityki skutecznie wykorzystywano analizy oddziaływania, oceny oraz konsultacje publiczne, jak również by ich jakość była wysoka (czy projekt aktu prawnego pozwolił osiągnąć zamierzone cele, a jeśli nie, to dlaczego?). W związku z tym Komitet opracowuje opinię rozpoznawczą w sprawie norm jakościowych dotyczących treści, procedur i metod oceny oddziaływania społecznego z punktu widzenia partnerów społecznych i innych podmiotów społeczeństwa obywatelskiego.

3.6 Jednolity rynek odniósł sukces w pewnych dziedzinach obejmujących szerokie rzesze konsumentów (np. bezpieczeństwo produktów czy gwarancje sprzedaży), podczas gdy w innych postęp następował bardzo wolno lub też był nieodczuwalny dla użytkownika (np. usługi finansowe lub patent wspólnotowy).

3.7 Tworzenie nowych miejsc pracy i mobilność pracowników są również celami jednolitego rynku, więc programy edukacyjne i szkoleniowe powinny być bardziej zorientowane na przygotowanie do „gospodarki opartej na wiedzy”. Jednak samo utworzenie jednolitego rynku nie rozwiąże problemów na europejskim rynku pracy: wymagane będą dodatkowe środki wspomagające aktywność.

3.8 Propozycje aktów prawnych powinny być sporządzane w taki sposób, aby były łatwo zrozumiałe dla potencjalnych użytkowników, a nie tylko dla władz prawodawczych. Ta sama logika powinna się stosować do przepisów.

3.9 Należy przywiązywać większą wagę do lepszego stanowienia prawa. EKES odniósł się do tej kwestii w wielu opiniach⁽⁸⁾. Istnieje wiele dowodów pochodzących zarówno z przeprowadzonych przez Komisję konsultacji, jak i z samych państw członkowskich, że dyrektywy często stają się bardziej uciążliwe, kiedy krajowa administracja przetransponuje je do prawa krajowego (np. tzw. pozłacanie). Dla małych i średnich przedsiębiorstw stanowi to poważniejszy ciężar niż dla dużych. Niejednokrotnie właściciele MŚP muszą podejmować łącznie wszystkie zadania, które wielkie organizacje mogą zlecić specjalistom.

3.10 Lepsze wdrażanie i egzekwowanie prawa jest warunkiem wstępnym samego istnienia jednolitego rynku. W swojej opinii w sprawie powiązań między UE a administracją krajową i stosowanych przez nie praktyk⁽⁹⁾ EKES zwraca uwagę na obecne braki:

- w niektórych państwach członkowskich istnieje niewielki kontakt między ich urzędnikami prowadzącymi negocjacje w Brukseli a tymi odpowiedzialnymi za wdrażanie przepisów w kraju,
- w innych państwach członkowskich panuje konsternacja, ponieważ kilka różnych resortów negocjuje w sprawie rozmaitych elementów proponowanej dyrektywy, a w efekcie rząd danego kraju nie zawsze zajmuje spójne stanowisko.

3.11 Lepsze wdrażanie i egzekwowanie prawa stanowi gwarancję, że jednolity rynek nie ulegnie fragmentacji.

3.12 Oczywisty jest brak spójności w obrębie administracji krajowych, gdy tymczasem skuteczności Unii Europejskiej zagrażają państwa członkowskie, które nie stosują się do własnych decyzji. W niektórych państwach członkowskich w nikłym stopniu prowadzona jest polityka informacyjna i komunikacyjna w zakresie zagadnień jednolitego rynku, w tym na temat udanych przedsięwzięć, na szczeblu krajowym. Rządy, parlamenty krajowe czy media nie czują się moralnie zobowiązane do odegrania tu własnej roli. Należy bardziej zaangażować partnerów społecznych i społeczeństwo obywatelskie, jeśli obywatele Europy naprawdę mają poczuć, że bezpośrednio dotyczą ich postępy integracji, w tym opóźniający się proces konstytucyjny. Jednakże nie należy poświęcać uwagi jedynie komunikacji. Pierwszym krokiem w stronę odzyskania zaufania obywateli UE musi być dalsze poszukiwanie rozwiązań palących problemów Unii.

Bruksela, 17 stycznia 2007 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Dimitris DIMITRIADIS

⁽⁸⁾ Szczególnie w takich dokumentach, jak: opinia w sprawie lepszego stanowienia prawa (Dz.U. C 318 z 23.12.2006, sprawozdawca: Daniel Retureau), opinia w sprawie lepszego wdrażania prawodawstwa UE (Dz.U. C 318 z 23.12.2006, sprawozdawca: Joost van Iersel, Dz.U. C 24, 31.1.2006 r.), opinia w sprawie strategii w zakresie uproszczenia (Dz.U. C 309 z 16.12.2006, sprawozdawca: Bryan Cassidy), raport informacyjny w sprawie aktualnego stanu współregulacji i samoregulacji na jednolitym rynku (sprawozdawca: Bruno Vever) oraz w publikacji Centrum Monitorowania Jednolitego Rynku pt.: „Jaki jest stan rozszerzonego jednolitego rynku” (październik 2004 r., EESC-C-2004-07-EN). Załącznik I zawiera wykaz opinii przyjętych ostatnio przez EKES.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 325 z 30.12.2006, sprawozdawca: J. VAN IERSEL

ZAŁĄCZNIK

do opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego

Następujący fragment zmodyfikowanego projektu opinii, który uzyskał poparcie co najmniej jednej czwartej oddanych głosów, został odrzucony na rzecz poprawki przyjętej przez Zgromadzenie:

- 1.1.11 EKES przypomina, że dogłębna harmonizacja obejmująca nawet 27 państw, choć może okazać się trudna, stanowi istotny element jednolitego rynku. Pokazuje to, jak wielkie znaczenie ma zagadnienie wzajemnego uznawania.

Wynik głosowania:

Za: 89

Przeciw: 72

Wstrzymało się: 24

Następujące poprawki, które uzyskały poparcie co najmniej jednej czwartej oddanych głosów, zostały odrzucone w trakcie debaty:

Usunąć pkt 1.1.16

~~EKES wnosi także, by Komisja i państwa członkowskie (lub organy publiczne) zbadały ograniczenia nakładane w dalszym ciągu na jednolity rynek przez grupy zawodowe ⁽¹⁾:~~

Wynik głosowania:

Za: 67

Przeciw: 93

Wstrzymało się: 33

Usunąć pkt 1.1.17

~~Zasadniczą rolę odgrywa fakt, że na tworzenie produktów, np. w dziedzinie ubezpieczeń, poważnie wpływa lokalna specyfika prawna i podatkowa. Dzieje się tak w przypadku ubezpieczenia obowiązkowego, lecz także wielu innych podstawowych produktów ubezpieczeniowych, np. wskutek niewykorzystywania takich rozwiązań jak ubezpieczenie od klęsk żywiołowych jako część polisy ubezpieczenia gospodarstwa domowego od ognia lub ubezpieczenie od aktów terroryzmu poprzez powszechne ubezpieczenie.~~

Wynik głosowania:

Za: 82

Przeciw: 94

Wstrzymało się: 20

Zmienić pkt 1.1.18 jak następuje:

Jedną z przeszkód w finalizacji jednolitego rynku są utrzymujące się znaczne ograniczenia w swobodnym przepływie pracowników. EKES wzywa państwa członkowskie, które nie pozwalają na swobodny przepływ pracowników, by usunęły utrudniające ich mobilność przeszkody. Swoboda przepływu osób jest jednym z podstawowych elementów jednolitego rynku, a mobilność jest atrakcyjna dla pracowników. Jednak w wyniku różnic w normach i przepisach pomiędzy państwami członkowskimi jednolity rynek pracy, który zaczyna powstawać, nie spełnia pod żadnym względem warunków równych szans, o które konsekwentnie apeluje się w odniesieniu do wielu innych obszarów jednolitego rynku. Sprawy takie jak Laval ⁽²⁾ — która odbyła się przed Europejskim Trybunałem Sprawiedliwości 9 stycznia 2007 r. — czy Viking Line jasno wskazują na potrzebę działań w tym zakresie. Co więcej, zamiast oczekiwać od ludzi, że pojadą tam, gdzie jest praca, bardziej skuteczne i zgodne z potrzebami obywateli byłoby tworzenie miejsc pracy tam, gdzie się oni znajdują ⁽³⁾. Wymagałoby to odpowiedniej polityki lokalizacyjnej, regionalnej i strukturalnej jako uzupełnienia jednolitego rynku. Taka polityka zwiększyłaby w dużym stopniu akceptację opinii publicznej dla Europy.

(1) Dyrektywa 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych, DzU nr L 255

(2) Chodzi o spór pomiędzy łotewską firmą budowlaną a szwedzkimi związkami zawodowymi dotyczący warunków pracy lotewskich pracowników zatrudnionych przy budowie szkoły w szwedzkim mieście Vaxholm. Sprawa ta ma kluczowe znaczenie dla przyszłych relacji pomiędzy pracodawcą a pracownikiem i jest spowodowana różnicą w normach pomiędzy Łotwą a Szwecją. Takie różnice istnieją także pomiędzy innymi państwami członkowskimi.

(3) DzU C 234, 30.9.2003

Wynik głosowania:

Za: 79

Przeciw: 99

Wstrzymało się: 17

Usunąć ostatnie zdanie z pktu 3.1

Pierwotna logika jednolitego rynku polegała na zastąpieniu rozmaitych zestawów regulacji krajowych jednym zestawem uregulowań obejmującym całą Unię, a zatem na stworzeniu wszystkim równych warunków, które umożliwiłyby pełną realizację potencjału gospodarki europejskiej. ~~W istocie nader często zauważa się, że uregulowania krajowe są raczej uzupełniane niż zastępowane przez regulacje unijne.~~

Wynik głosowania:

Za: 85

Przeciw: 86

Wstrzymało się: 23
